

всяко едно отъ дванадесетъ-тѣ колѣна и да положи тяя тояги въ Скыніїж-тѣ. Прѣзъ единъ ношъ изъ тоягж-тѣ Аароновж израсла вѣтвь съ цвѣтъ и рожбж.

ГЛАВА XLIII.

ИЗВѢСТИЕ ЗА ОБѢТОВАНІЖ-ТѢ ЗЕМѢЖ.

Израилскыя-тѣ народъ ся приближавалъ вече камъ прѣдѣлы-тѣ на Ханаанскж-тѣ земѣж. Моисей избралъ Іисуса Навина, Халева и десять другы попочетны мжжие Израилски и испратилъ гы да обгледать обѣтованиж-тѣ земѣж. Тii ся возврѣнижли подирь четыредесять дни. Като прѣдстанѣли прѣдъ Моисея и Аарона, Іисусъ Навинъ и Халевъ рассказвали прѣдъ всичко-то собраніе народно слѣдующще-то: „Ный ходихме въ онаиж земѣж, въ којкто ны бѣхте испратили. Наистина, тя земя кыпи отъ медъ и млѣко! Ето плодове-тѣ, които принесохме отъ тамо.“ Тукъ они показали смокви и единъ гроздъ твърдѣ голѣмъ. Но осталны-тѣ десять соглядатаи притивурѣчили Навину и Халеву и разпушчали между народа лошь слухъ за онаиж земѣж. „Земя-та, въ којкто ходихме,“ казували они, „изяда свои-тѣ жители (Числ. XIII. 33.). Тамъ има голѣмы градове, обградены съ крѣпкы стѣны. Тамъ живѣхъ исполини, прѣдъ които ный ся видѣхме дребни, като скакалци.“ Кога чули това, сынове-тѣ Израилевы наченѣли да плачать и да ся окайватъ. Тѣхній плачъ ся продължавалъ цѣлж ношъ. Напослѣдъ Израилити-тѣ ся возмутили противу Моисея и Аарона. Тѣ говорили: „Зачто не си стояхме въ Египетъ? Господъ затова ли ны приведе тука, да ны прѣдаде, насъ, жены-тѣ и дѣца-та ни въ рѣцѣ-тѣ на наши-тѣ непрѣтели. Да изберемъ изъ помежду си вождь и да ся върнемъ въ Египетъ.“ Моисей и Ааронъ паднѣли ницъ прѣдъ народа, за да го умилостивятъ. „Отъ ничто не ся бойте!“ казувалъ Моисей. „Богъ ще вы защити отъ тяя люди, както вы защити